

[Haunstrup Clemmensen.]

erhvervs politik uden SFs støtte, eller har man i forvejen haft kontakt med SF om disse redegørelser, der her i dag er afgivet?

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg vil gerne gentage, hvad jeg antydede i mit indlæg før; nu blev det karakteriseret som mildt, og det var måske for mildt. Jeg synes faktisk, det er uanstændigt i en saglig debat om alvorlige erhvervs politiske anliggender at drage den tone ind i debatten. Jeg synes, det er ganske uanstændigt. Jeg har fremlagt et program fra regeringen på 13 punkter; det har ikke været forhandlet med andre partier. Det er det, vi skal tage standpunkt til.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg vil gerne anmode om, at mødet bliver udsat i 20 minutter.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 17⁴⁵.

Mødet udsat kl. 17²⁵.

Mødet genoptaget kl. 17⁴⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Per Hækkerup: Jeg har ikke mange bemærkninger at føje til det, der allerede er sagt.

Jeg vil gerne sige til hr. Henry Christensen, at han jo grundigt må have misforstået det, jeg sagde i mit første indlæg. Det overrasker mig så meget desto mere, som det, i hvert fald i forhold til hr. Henry Christensen, kun var repetition; han har hørt det ved andre møder, så han burde efterhånden være klar over, hvad det er, jeg mener. Jeg skal dog gerne gentage, at jeg finder det helt naturligt, at oppositionen kritiserer regeringens politik. Men jeg pegede på, at når man har med så ømfindtlige områder at gøre — og jeg beder hr. Henry Christensen bemærke, at det var områderne, der var ømfindtlige, og ikke mig, der var ømskindet — som erhvervs livets inter-

esser, bør det pålægge enhver, der føler ansvar over for den erhvervsmæssige udvikling, en vis tilbageholdenhed fremfor en overdreven og panikagtig form for argumentation imod regeringens politik. Men den har vi desværre været alt for stærkt udsat for. Vi vil på ingen måde frakende hr. Henry Christensen eller andre medlemmer ret til at diskutere problemerne — det må de hellere end gerne — men vi mener som sagt, at diskussionen skal føres under en form, som tager hensyn til de interesser, der berøres af den pågældende diskussion.

Hr. Haunstrup Clemmensen klagede over, at jeg havde brugt udtrykket „skrækkampagne“, og sagde, at i hvert fald under denne debat kunne man da ikke tale om, at der var præg af skrækkampagne over det, han havde sagt. Det vil jeg i og for sig godt give hr. Haunstrup Clemmensen ret i. Han havde, med hensyn til den side af sin tale i hvert fald, en mere afdæmpet tone på, end jeg ved tidligere lejlighed har hørt, og det er jo altid godt, for det tyder på en vis respekt for det høje ting, at tonen ændrer sig en lille smule. Men det, der er afgørende, er, at hvis man fører en sådan skrækbetonet kampagne, risikerer man, at folk, som måske ikke er helt fortrolige med det politiske livs taleform, kommer til at opfatte tingene mere bogstaveligt, end de egentlig er ment, og derfor kan komme til at disponere derudfra til skade for den almindelige erhvervsmæssige udvikling.

Når hr. Haunstrup Clemmensen giver udtryk for, at der ikke hos de konservative er tale om panik over for situationen, men om bekymring, virker også det naturligvis mere beroligende end mange tidligere udtalelser, man har hørt i denne diskussion.

Men når hr. Haunstrup Clemmensen i den forbindelse henviser til udtalelser, der er fremsat af LOs formand og af socialdemokratiets næstformand, må jeg sige, at så har hr. Haunstrup Clemmensen åbenbart ikke, for nu at bruge hans egen terminologi, haft tid til at læse alle udtalelserne. Jeg minder om, at der i mandags i dagspressen var gengivet en klar og tydelig udtalelse af LOs formand, hvori han udtrykkeligt fastslår, at der ingen grund er til panik. Jeg er glad for at kunne konstatere, at hr. Haunstrup Clemmensen er enig med LOs formands vurdering af situationen. Der er